

[Tholstrup.]

samme sige, at det er kedeligt, det ikke lykkedes i udvalget at få tilslutning til kildebeskatning. Jeg har under første behandling talt om, hvor uheldigt den beskatningsmåde, vi har, virker med smugdrikkeri o. s. v., og der var i udvalget interesse for næste gang at gå et skridt videre.

Andre store afgiftsområder lykkedes det ikke at få til debat i udvalget. Guld- og sølvvarer blev næppe omtalt. Det drejer sig om 5 mill. kr., som man opkræver herpå, men det er givet, at der foregår en hel del smugleri, fordi man kan købe sådanne ting billigere i andre lande.

Så vil jeg meget gerne have, at man ophæver afgiften på papir, fordi papirafgiften i særlig grad hviler på familier med mange børn. Jeg har sagt det tidligere, men vil gentage det her, at det er familierne med de mange børn, der henter de store poser med kolonialvarer som sukker, mel o. s. v. i butikkerne, og derfor bliver det de børnerige familier, der i særlig grad må betale den afgift. Det var en af de ting, man burde have fået bragt ned nu, da man diskuterede børnetilskuddet tidligere på dagen.

Afgifterne på tapeter og gulvtæpper rammer i særlig grad nye hjem, og det ville være rart at komme af med dem.

Afgiften på alt til børn vil man ikke røre ved, og det til trods for at man sikkert kunne have nedbragt f. eks. chokoladeafgiften betydeligt, uden at det gik ud over det provenu, som staten skulle have ind. Man kunne altså ganske gratis for statskassen have nedsat disse afgifter, sandsynligvis fra 122,2 pct., som der lægges på engrosvarer, til f. eks. 100 pct., således som man gjorde det i Sverige, da man havde gjort den dårlige erfaring efter forhøjelsen, at det beløb, der kom ind, blev mindre end med den tidligere mindre afgift. Der er stor sandsynlighed for, at der er en sammenhæng der.

Der er i udvalget gjort et stort arbejde for at få afgiften på fotografiapparater væk ud fra samme betragtning, at det ikke ville koste statskassen en rød øre. De 2 mill. kr., som afgiften giver, ville rigeligt komme ind ad anden vej, når man fik standset smugleri af fotografiapparater, og det kan standses ved at give de hjemlige fotohandlere mulighed for at sælge til samme pris, som apparaterne kan købes til i udlandet. Vi har

fået henvendelser herom fra fotohandlere og særlig fra fotohandlere i Sønderjylland.

Jeg er gået stærkt ind for ophævelse af den ubetydelige afgift på sikringer, der indbringer ca. 1 mill. kr. Jeg synes, det er helt forkert, at man lægger hindringer i vejen for sikring imod brandulykker. Kortslutninger o. s. v. hører til dagens orden. Og hvis vi læser en henvendelse, der er kommet fra Dansk Brandværns-Komité, viser det sig, at brande og skader i 1951—52 kostede vort land 22,3 mill. kr., hvoraf de 15,3 millioner alene hidrørte fra skader opstået ved mangler i lys- og kraftinstallationer, altså ved at sikringerne ikke virkede, som de skulle. Vi fik i udvalget præsenteret sikringer af, jeg kan godt sige, uhyggelig art, sikringer, som var omvundet med ståltråd, og hvori der var stukket søm, således at de i virkeligheden ikke virkede som sikringer, men tværtimod lavede den kortslutning, som forvoldte ildebranden. Det er derfor forkert at lægge skat på noget så vigtigt som det, der sikrer imod ildebrand.

På radioapparater fik vi denne lille nedsettelse. Men til trods for at der ikke ville blive noget som helst provenutab ved at give afkald på radioafgiften på brugte apparater, kunne man ikke få regeringen eller nogen andre til at gå bort fra afgiften på brugte apparater. Det er tre eksempler, man har her: den alt for høje chokoladeafgift, afgiften på fotografiapparater og afgiften på brugte radioapparater, eksempler på afgifter, som kun er til ulejlighed, og som ikke giver en rød øre i statskassen. Disse afgifter kunne ophæves, og det ville ikke forandre provenuet med så meget som 1 øre. Alligevel opretholder man dem, og så er det, vi fristes til at sige, at man opretholder skatterne for skatternes egen skyld.

Med hensyn til radioapparaterne kan der være anledning til at fremhæve en enkelt ting. Det er den omstændighed, at toldvæsenet tiltager sig ret til at hente sine afgifter, som ikke er blevet berigtiget af kunderne, i andre menneskers varer. Vi har et tilfælde, hvor en radiohandler skylder 1 500 kr. i afgifter, og da han ikke kan betale, går toldvæsenet hen i forretningen og henter to tilfældigt udvalgte apparater, som ikke tilhører radiohandleren, men som han har i konsignation fra fabrikken. Haps, siger toldvæsenet, dem tager vi, og så kan vedkommende fabrik kigge i vejviseren efter